

Tíðargrein

Tórshavn ein millum aðrar høvuðsstaðir

ITórshavnar býráði vilja vit gera okkara bý til ein altjóðagjörðan høvuðsstað. Vit skulu gera okkum til reiðar at taka kappingina upp við aðrar býir og høvuðsstaðir. Vit skulu stremba eftir at hýsa altjóða ítróttarkappingum, fleiri ráðstevnur skulu haldast hjá okkum, og so skulu vit samstarva meira við býir aðrastaðni.

Tað er ein veruleiki, at Tórshavnar kommuna er í kapping við onnur býarøki úti í heimi um okkara menniskjaliga tilfeingi. Men umframt hesa kappingina, eru vit eisini ein býur – ein høvuðsstaður – sum natúrliga dregur fólk og áhuga til sín. Og tað er millum annað hesin áhugin fyri Havnini, sum vit skulu duga betur at gagnnýta og duga at fáa sum mest burturúr.

Tað er nógv í løtuni, sum bendir á, at Havnin er áhugaverd fyri ferðandi. Áhugin fyri at halda ráðstevnur er vaksandi, alsamt fleiri altjóða ítróttarkappingar verða hildnar í Havnini og ung hava størri áhuga enn nakrantíð at lesa í Havnini. Tí skal Havnin verða til reiðar at taka hesar avbjóðingar á seg og blanda seg í kappingina við aðrar altjóða høvuðsstaðir. Vit eiga at lyfta okkum upp um bøgardarnar og kaga út um landoddarnar og við røttum ryggi bjóða okkum fram á jøvnum føti við aðrar høvuðsstaðir.

Vit vilja kappast, og vit vilja samstarva. Tí verður størri dentur lagdur á tey øki, sum røkka út til aðrar býir og altjóðagera høvuðsstaðin,

og tí leggja vit okkum eitt nú eina við, at Havnin skal bjóða seg fram at hýsa alsamt fleiri ráðstevnum og altjóða tiltøkum. Í kommununi skulu karmarnir til slíkt verða tøkir, og so er tað upp til privat fyrirkomulag, feløg og felagsskapir at fáa ráðstevnur og tiltøk til okkara høvuðsstað.

Samstarv við aðrar altjóða býir

Saman við 40 øðrum borgarstjórum luttók eg í februar mánaði á altjóða ráðstevnu í Ísrael. Ráðstevnan var fyri býir kring allan heim. Saman við borgarstjórum úr heimsins heraðshornum umboðaði eg Havnina. Hetta var ein lærurík og gevandi ráðstevna í allar mátar. Í mínum politiska lívi havi eg tikið lut á mongum altjóða ráðstevnum og verið í mongum samráðingum, men ongantíð havi eg upplivað áhugan fyri Føroyum so stóran sum hesa ferð. Í Ísrael fekk Havnin samstarv í lag við Rochester Hills (Michigan), Peru í Lima og Pireus í Grikkalandi. Talan er gevandi samstarv á økjum útbúgving, mentan og vinnulív.

Felags fyri hesar býir er, at lesandi úr øllum heiminum ferðast hagar fyri at lesa. Fyri okkum her heima kunnu slíkar samstarvsavtalur fáa enn fleiri lesandi til okkara Fróðskaparsetur, tí móguleikarnir fyri at gerast skiftislesandi gerast fleiri. At Havnin skal verða altjóða lestrarbýur er eitt mál, sum eigur at gerast partur av okkara stevnumiði. Hjá okkum skal lestrarumhvørvið fáa altjóða dám við kveikjandi íblástri

frá ungum úr øðrum londum. Politiskt eiga vit at ganga á odda og viðvirka til at knýta neyðug sambond.

Kaga vit rundanum okkum, síggja vit, at lesandi seta sín ríka dám á størru býirnar. Soleiðis eigur tað eisini at verða í Havnini. At fleiri lesandi lesa á Fróðskaparsetrinum er ikki bara gott fyri eitt stimbrandi og mennandi lestrarumhvørvi. Hetta hevur eisini jaligar avleiðingar fyri eitt nú tænaðstovnunna, kaffistovur, matstovur, handlar, ja, fyri nógv av tí, sum ger, at vit eru góð við Havnina.

Tá ið vit politiskt arbeiða við avtalum á altjóða stigi, eru tilgongdirnar mangan sera drúgvur. Eitt nú tekur oftani fleiri ár at fáa fríhandilsavtalur undirskrivaðar. Og tá ið blekkið á undirskrivaðu avtaluni loksins er tornað, verður farið undir at finna útav, hvat slag av samhandli kann verða. Her kann Havnin fáa alt at ganga skjótari. Tí leggja vit fyrst lunnarnar við lokalpolitiskum samstarvi, ber til at skapa neyðug gróðrarlíkindi fyri fríhandilsavtalum á stjórnarstigi, tá ið fyrstu tøkini longu eru tikin. Soleiðis kann lokalpolitikkur og landspolitikkur finna gott felags stev.

Her havi eg eisini hug at nevna afturvendandi stríðið millum høvuðsstaðin og restina av Føroyum. Vit mugu koma víðari. Vit taka á okkum leiklutin sum høvuðsstaður við øllum teimum skyldum, sum ein høvuðsstaður hevur – at vit ganga á odda, at vit eru rúmlig og at vit altjóðagera Havnina.